Hat Sahibine Ceza ve KYB Sınırı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Ceza Dairesi	22.06.2026	Ret

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/540	2026/6801	CMK 309, TCK 158/1-l, TCK 62

ÖZET

Kendini banka çalışanı olarak tanıtıp kart bilgisi ve SMS şifresi alınarak harcama yapılan olayda, hattın kayıtlı olduğu sanığın kesinleşen mahkûmiyetine karşı imza raporuna dayanan kanun yararına bozma istemi, delil takdiri bu yolun konusu olmadığından ve mevcut delillere göre reddedildi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/banka-calisani-taklidinde-hat-sahibi-kyb-ret-2026-6801/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Ceza Dairesi 2026/540 E. , 2026/6801 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ağır Ceza Mahkemesi

SAYISI : 2022/570 E., 2024/244 K.

SUÇ : Kişinin kendisini kamu görevlisi veya banka sigorta ya da kredi kurumlarının çalışanı olarak tanıtması veya bu kurum ve kuruluşlarla ilişkili olduğunu söylemesi suretiyle dolandırıcılık

İNCELEME KONUSU

KARAR : Mahkûmiyet

KANUN YARARINA

BOZMA YOLUNA

BAŞVURAN : Adalet Bakanlığının istemi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : İlgili kararın kanun yararına bozulması

Malatya 5. Ağır Ceza Mahkemesinin, 22.05.2024 tarihli ve 2022/570 Esas, 2024/244 Karar sayılı kararı ile sanık hakkında kişinin, kendisini kamu görevlisi veya banka, sigorta ya da kredi

kurumlarının çalışanı olarak tanıtması veya bu kurum ve kuruluşlarla ilişkili olduğunu söylemesi suretiyle dolandırıcılık suçundan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 158/l-son, 62, 52/2-4 ve 53. maddeleri uyarınca neticeten 3 yıl 4 ay hapis ve 6.700,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına ilişkin hükmün, istinaf edilmeksizin 25.06.2024 tarihi itibarıyla kesinleştirildiği belirlenmiştir.

Adalet Bakanlığının, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 309/1. maddesi uyarınca, 25.12.2025 tarihli ve 2025/22487 sayılı evrakı ile kanun yararına bozma istemine istinaden düzenlenen, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 08.01.2026 tarihli ve KYB-2025/155424 sayılı Tebliğnamesi ile dava dosyası Daireye gönderilmekle, gereği düşünüldü:

I. İSTEM

A. Kanun Yararına Bozma İstemi

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 08.01.2026 tarihli ve KYB-2025/155424 sayılı kanun yararına bozma isteminin;

"Dosya kapsamına göre, müştekinin 19.03.2021 tarihinde ... numaralı hattan arandığı, arayan şahsın Teb Bankası müşteri hizmetlerinden aradığını, geriye dönük kredi kartı aidatlarının iadesini yapacaklarını söylediği, bunun için müştekiden kredi kartı bilgilerini ve telefona gelen şifreyi söylemesini istediği, müştekinin de bankadan arandığını düşünerek Teb Bankasında bulunan iki adet kredi kartına ilişkin kart bilgilerini ve gelen şifreyi verdiği, daha sonra müştekinin kartlarından hakkında ek takipsizlik kararı verilen şahısların faturalarının ödenmek sureti ile 4.024,97 Türk lirası harcama yapıldığı, ... numaralı hattın sanığa ait olduğu iddiasıyla açılan kamu davasınında, Malatya 5. Ağır Ceza Mahkemesinin 22.05.2024 tarihli kararı ile sanık adına kayıtlı hattın sanıktan habersiz şekilde suçta kullanıldığından haberinin olmadığı şeklindeki beyanların suçtan kurtulmaya yönelik olduğu, sanığın eyleminin sabit olduğundan bahisle mahkumiyetine karar verilmiş ise de,
Sanığın aşamalarda verdiği beyanlarında dolandırıcılık eylemini kendisinin gerçekleştirmediğini, kendisinin ... bayi olarak telefon alım satım işi yaptığını, işyerinin eşi adına kayıtlı olduğu, ... numaralı adına kayıtlı hattı kullanmadığını savunduğu, 20.10.2021 tarihli bilirkişi raporunda, ... numaralı hatta ait abonelik sözleşmesi üzerindeki imzalar ile sanığa ait imzalar arasında benzerlik bulunmadığının belirtildiği, anılan hattın sadece sanık adına kayıtlı olmasının mahkumiyete yeterli olmadığı cihetle, sanığın beraati yerine, yazılı şekilde karar verilmesinde isabet görülmemiştir."

Şeklindeki gerekçeye dayandığı anlaşılmıştır.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

1. 5271 sayılı Kanun'un 309. maddesi uyarınca, hâkim veya mahkemece verilip, istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşen karar veya hükümlerde, maddî hukuka veya muhakeme hukukuna ilişkin hukuka aykırılık bulunduğunu öğrenen Adalet Bakanlığı, o karar veya hükmün Yargıtayca bozulması talebini, kanuni nedenlerini de açıklayarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına yazılı olarak bildirecektir. Bunun üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı da hükmün veya kararın bozulması talebini içeren yazısına bu nedenleri aynen yazarak Yargıtay ilgili

ceza dairesine verecek, ileri sürülen nedenlerin Yargıtayca yerinde görülmesi halinde karar veya hüküm kanun yararına bozulacak, yerinde görülmezse talep reddedilecektir. Böylece ülke genelinde uygulama birliği sağlanacak, hakim ve mahkemelerce verilen cezaya ilişkin karar veya hükümlerdeki hukuka aykırılıklar, toplum ve birey açısından hukuk yararına giderilmiş olacaktır.

2. Bozma sonrası yapılacak işlemler ve bu işlemleri gerçekleştirecek merciler ile bozma kararının etkileri ise, bozulan hüküm veya kararın türü ve bozma nedenlerine göre ayrıma tabi tutularak 5271 sayılı Kanun'un 309/4. maddesinde ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Buna göre bozma nedenleri; 5271 sayılı Kanun'un 223. maddesinde tanımlanan ve davanın esasını çözmeyen bir karara ilişkin ise, 5271 sayılı Kanun'un 309. Maddesinin (a) bendi uyarınca; kararı veren hâkim veya mahkemece gerekli inceleme ve araştırma sonucunda yeniden karar verilecektir. Bu halde, yargılamanın tekrarlanması yasağına ilişkin kurallar uygulanamayacağı gibi, davanın esasını çözen bir karar da bulunmadığı için verilecek hüküm veya kararda, lehe ve aleyhe sonuçtan da söz edilemeyecektir. Mahkûmiyete ilişkin hükmün, davanın esasını çözmeyen yönüne veya savunma hakkını kaldırma veya kısıtlama sonucunu doğuran usul işlemlerine ilişkin olması halinde ise, anılan fıkranın (b) bendi uyarınca, kararı veren hâkim veya mahkemece yeniden yapılacak yargılama sonucuna göre gereken hüküm verilecek, ancak bu halde verilen hüküm, önceki hükümle belirlenmiş olan cezadan daha ağır olamayacaktır. Davanın esasını çözen mahkûmiyet dışındaki diğer hükümlerin bozulmasında ise, (c) bendi uyarınca aleyhte sonuç doğurucu herhangi bir işlem yapılamayacağı gibi, yeniden yargılama yapılması yasağı nedeniyle kanun yararına bozma kapsamında yeniden yargılama da gerekmeyecektir. Aynı Kanun'un dördüncü fıkrasının (d) bendi uyarınca, bozma nedeninin hükümlünün cezasının kaldırılmasını gerektirmesi halinde cezanın kaldırılmasına, daha hafif bir cezanın verilmesini gerektirmesi halinde ise bu hafif cezaya Yargıtay ilgili ceza dairesince doğrudan hükmedilecektir. Bu halde de yargılamanın tekrarlanması yasağı bulunduğundan, Yargıtay ceza dairesince hükmün bozulması ile yetinilmeyip gereken kararın doğrudan ilgili daire tarafından verilmesi gerekmektedir. Görüldüğü üzere, bir karar veya hükmün hangi hallerde kanun yararına bozulabileceği, kanun yararına bozma kararının ilgili aleyhine sonuç doğurup doğurmayacağı, bozma sonrasında kararı veren hâkim veya mahkemece yeniden inceleme, araştırma ve yargılama yapılıp yapılamayacağı, hangi hallerde Yargıtay'ın doğrudan hükmetme yetkisinin bulunduğu, 5271 sayılı Kanun'un 309. maddesinde sıralı ve ayırıcı biçimde düzenlenmiştir. Kanun yararına bozma, kesinleşen hüküm yönünden hüküm tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan gerek usul, gerekse maddi hukuka ilişkin hukuka aykırılıkların giderilmesi ile sınırlıdır.

3. Bununla birlikte Yargıtay Ceza Genel Kurulunun, 13.03.2024 tarihli ve 2023/1-111 Esas, 2024/117 karar sayılı kararında, "...kanun yararına bozmaya, ancak istinaf ve temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşmiş hüküm ve kararlara karşı gidilebilmesi nedeniyle kesin hükmün otoritesinin zedelenmemesi amacıyla bu yola başvurabilmek için hukuka aykırılık hâlinin ciddi boyutlara ulaşması gerekmektedir. Delillerin takdir ve tercihinde hataya düşüldüğünden bahisle hükmün kanun yararına bozmaya konu edilmesinin, bu olağanüstü kanun yolunun amaç ve kapsamıyla bağdaşmayacağında kuşku bulunmamaktadır. Madde metninde, kanun yararına bozma talebine konu edilemeyecek hâllerden bahsedilmemiştir. Buna karşılık 26.10.1932 tarihli ve 29-12 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında, uygulamadaki esaslı yanlışlıklar ile esasa etkili usul

hataları dışında kalan, hâkimin kanaat ve takdirine ait fiili sorunlardan dolayı kanun yararına bozmaya gidilemeyeceği belirtilmiş, aynı husus birçok Genel Kurul ve Özel Daire kararlarında da vurgulanmıştır...Öte yandan, delillerin veya hukuk kurallarının yanlış değerlendirilmelerinden kaynaklanan, hüküm ve kararlardaki hukuki değerlendirme hatalarıyla ilgili olarak kanun yararına bozma yoluna başvurulması mümkündür. YCGK'nın 14.11.1988 tarihli ve 427-466 sayılı kararında da; "...Sübut bulmayan veya yasal unsurları itibarıyla suç oluşturmadığı görülen bir eylemde, uygulamaya veya sair yasaya aykırılıklara ilişkin hususların yazılı emir üzerine incelenmesini mümkün görüp yargılamanın temelini ve esas amacını oluşturan sübut ve suçun tekevvün edip etmediğine ilişkin incelemeyi mümkün görmemek hukuken ve mantıken izahı mümkün olmayan bir husustur." şeklindeki kabul ile suçun oluşup oluşmadığının bu yolla denetlenebileceği; 20.09.1993 tarihli ve 201-201 sayılı kararında ise, yargılama hukuku ile maddi hukuk kurallarına aykırılık yanında, mevcut delillerin mahkûmiyet için yeterli olmaması veya delil bulunmaması hâllerinde de bu yola başvurulmasının olanaklı olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır." denilmek suretiyle, mahkûmiyet hükümlerine esas teşkil edecek şekilde delil bulunup bulunmadığı ile mevcut delillerin yerinde değerlendirilip değerlendirilmediği, bu bağlamda suçun unsurlarının oluşup oluşmadığı hususlarının, kanun yararına bozma talebine konu edilebileceği kabul edilmektedir. Ancak kararda da belirtildiği üzere, olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına bozma yolunda sınırlı olarak sayılan haller dışında yargılamanın tekrarlanması yasağı olduğundan, burada amaç soruşturma ve kovuşturma aşamasındaki eksikliklerin giderilmesi değil, mevcut delil durumu itibarıyla bir değerlendirme yapılarak sanığın üzerine atılı suçun tüm unsurları itibarıyla oluşup oluşmadığının belirlenmesidir.

4. Bu kapsamda inceleme konusu dava dosyası değerlendirildiğinde; sanığın, üzerine kayıtlı GSM hattı ile katılanı arayarak kendisini banka çalışanı olarak tanıtıp kredi kartı aidat iadesi yapılacağından bahisle kart bilgilerini ve cep telefonuna gelen şifreleri öğrendikten sonra, bir kısım harcamalar yaparak menfaat temin etmek suretiyle kendisini kamu görevlisi veya banka, sigorta ya da kredi kurumlarının çalışanı olarak tanıtması veya bu kurum ve kuruluşlarla ilişkili olduğunu söylemesi suretiyle dolandırıcılık suçunu işlediğinin iddia ve kabul olunduğu olayda; sanığın aşamalarda alınan savunmaları, banka ve diğer kurumların cevabi yazıları, tanıkların ve talep dışı sanık ...'in beyanları ile dosya kapsamında elde edilen diğer deliller birlikte değerlendirildiğinde, bu aşamada mevcut delil durumuna göre sanığın mahkûmiyetine esas teşkil edecek şekilde delil bulunmadığı, mevcut delillerin yerinde değerlendirilmediği ve bu bağlamda suçun unsurlarının oluşmadığından söz edilemeyeceği anlaşılmakla; sanık hakkında kurulan mahkûmiyet hükmünün kanun yararına bozulması talebini içeren ihbarnamede belirtilen, "..sanığın aşamalarda verdiği beyanlarında dolandırıcılık eylemini kendisinin gerçekleştirmediğini, kendisinin ... bayi olarak telefon alım satım işi yaptığını, işyerinin eşi adına kayıtlı olduğu, ... numaralı adına kayıtlı hattı kullanmadığını savunduğu, 20.10.2021 tarihli bilirkişi raporunda, ... numaralı hatta ait abonelik sözleşmesi üzerindeki imzalar ile sanığa ait imzalar arasında benzerlik bulunmadığının belirtildiği, anılan hattın sadece sanık adına kayıtlı olmasının mahkumiyete yeterli olmadığı cihetle, sanığın beraati yerine, yazılı şekilde karar verilmesinde isabet görülmemiştir." şeklindeki nedene dayanan kanun yararına bozma istemi yerinde görülmediğinden reddine karar vermek gerekmiştir.

II. KARAR

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, kanun yararına bozma istemi doğrultusunda düzenlediği tebliğnamedeki düşünce yerinde görülmediğinden, 5271 sayılı Kanun'un 309. maddesindeki koşulları taşımayan KANUN YARARINA BOZMA İSTEMİNİN oy birliğiyle REDDİNE,

Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

22.06.2026 tarihinde karar verildi.